

LIGELØN
LIGELØN
JOB-
ØN-
EFTER
NET

DET ER INGEN
PICEBØN
VI VIL HA
LIGELØN

VI VIL HA
LIGELØN

SAMME AR-
BEJD TIL KVIN-
DE OG MAND, SA
MME BETALING
I BYGG PÅ LØD

ANKER
SMA

SVIEN
LET ER VEJEN

Det drejer sig om ligeløn

Ved overenskomsten nu til foråret skal løftet om ligeløn indfries. Vi har det på prent i protokollatet fra sidste overenskomst.:

"Parterne er enige om at søge ligelønsproblemet løst, hvor dette endnu ikke er sket. Disse udvalgs arbejde skal være afsluttet i god tid inden næste overenskomst indledes."

Siden dengang er der blevet talt meget om ligeløn, men der er ikke sket ret meget. Det ser ud til, at de andre har troet, at vi endnu engang ville falde til føje og lade os nøje med de smuler, der nu kan blive til os.

Men det drejer sig om LIGELØN - NU!

Vi har den fordel, at vi kender modstandernes - arbejdsgivernes - nedslidte argumenter. Det gør det lettere at imødegå dem. Denne piece er tænkt som en huskeseddel med modargumenter.

Selvfølgelig er det urimeligt, at vi overhovedet skal begrunde vores krav om ligeløn. Det er omtrent som at skulle forklare, at vi også er mennesker.

Men så længe man affinder sig med, at vi lønmæssigt er højst ni tiendedelsmennesker, er det nødvendigt.

Dir. J. Ammundsen, Arbejdsgiverforen. (i NB juli 1970):

"Man må ikke glemme den udvikling, der har fundet sted; men de utålmodige synes selvfølgelig, det går for langsomt. Om kvindelønningerne engang når op på de 100% af mandslønnen ved jeg ikke. Jeg tvivler."

*Det gør vi ikke.
Kravet er stillet,
og det skal
opfyldes nu*

◀ Arbejdsgiverne tror, at vi stille vil høre på snakken om, at hvis man nu ser tilbage i tiden, så er der sket meget.

Men når vi ser tilbage (se foto modsatte side), kan vi kon-

statere, at man aldrig har taget kravet alvorligt i de snart 100 år, der er gået, siden det blev rejst første gang. Denne gang vil de få at se, at vi mener kravet helt alvorligt.

På DISA i Herlev er timelønnen lige nu:
for ufagl. m. 21,93
for ufagl. kv. 16,34
Forskellen: 5,59

På Danfoss giver akkordaftalerne mænd 3 kr. mere i timen ved samme arbejde.

Hvur stort er forskellen hos jer?

Løgnen om den ene krones forskel

Og det er kun, hvis man er meget blåøjet, man tror på de ni tiendele - altså på at vores løn i Danmark er 90% af mandslønnen.

Det hedder sig ganske vist, at vi er meget nærmere end alle andre ved at have opnået den ligeløn, som den internationale aftale (Det internationale LOs konvention nr. 100) fra 1950 og forresten også Romtraktatens artikel 119 påbyder. Det hedder sig, at vi ved sidste overenskomst nåede op på 90% af mandslønnen. Men det gælder kun, hvis man ser på overenskomstens timelønninger, dengang den blev afsluttet - og hvis man ser helt bort fra lønglidning, akkordtillæg og alle andre tillæg.

Vi tror på en løgn, hvis vi stoler på, at der kun er en krones forskel i timen.

Gennemsnitslønnen for ufaglærte i hele landet var i januar kvartal 1972:
19,95 i timen for mænd og
16,18 i timen for os.
3,77 er altså den faktiske forskel!

(Arbejdsgivernes statistik)

Det hænger sammen med, at der er meget få mænd på lavtlønsgrænsen, mens de fleste af os befinder os der.

Men vi vil ikke nøjes med en udligning af timelønssatsen. Vi vil ikke nøjes med den ene krone. Vi forlanger SAMME AKKORDSATSER, SAMME TILLÆG, SAMME ADGANG TIL ALT UFAGLÆRT ARBEJDE. Det er det, vi forstår ved ligeløn.

Vi er mange

Hvad ville der ske, hvis alle vi kvinder blev enige om at blive hjemme fra arbejdet på en gang?

40% af alle pladser i erhvervslivet ville stå tomme, og så er det jo et spørgsmål, hvor meget de andre 60% ville kunne udrette den dag. Alene industrien måtte undvære næsten hver tredje af sine ansatte. Maskinerne ville stå stille.

Danmark ville gå i stå.

Vi er så mange, at vi ikke kan undværes. Det er en af grundene til, at vi ikke længere vil finde os i at blive betragtet som en reserve, man kan skalte og valte med efter forgodtbefindende. Og underbetale.

Toni Grøn : Ligeløn! - ellers strejker vi

- Edith Olsen har sagt, at ligelønnen ikke er lige om hjørnet. Skal vi ha' et nyt møglingsforslag uden ligeløn?

- Nej, det da ved Gud vi ikke skal. LO har gennem sit protokollat forpligtet sig til at stå fast på ligelønnen i næste overenskomstsituation. Og naturligvis bliver det et ufravigeligt krav fra vor side.

- Og hvis der nu alligevel er længere rundt om »hjørnet« end man regner med?

- Så bliver der aktion fra hele landet. Så strejker vi! Kvinderne kan nemlig ikke undværes i industrien.

FAGBLADET NR. 20 - 25. OKTOBER 1971

- og det er her, vi er

Men det er nok rigtigt, at vi ikke er placeret særlig klogt på det arbejdsmarked, der ikke kan undvære os:

Vi udgør næsten halvdelen af alle ufaglærte, men kun en tyvendedel af alle faglærte.

Vi er altså næsten lige så mange ufaglærte kvinder som mænd, men vi er ikke at finde lige så mange steder som mændene. Vi er isoleret i visse brancher, fortrinsvis i eksportindustrien, der har tjent tykt på den billige kvindelige arbejdskraft.

LO består af 53 organisationer.

Vi kvinder er i flertal i 14 af dem.

Det kan måske være meget godt at vide, hvor det er, vi er flest.

Følgende medlemstal er fra Statistisk Årbog 1971 - men Kvl. Arbejderforbund er siden steget til 62.000 medlemmer, og Husligt Arbejderforbund til ca. 20.000.

	Kvinder	Mænd
HK	78.343	58.043
Kvl. Arbejderforbund	62.000	-
Kommunalarb. forb.	24.596	11.814
Husligt Arbejderforb. ca	20.000	-
Beklædn. arb. forb.	18.448	2.246
Tekstilarb. forb.	10.402	5.953
Bogbind. & Kartonnage	5.588	3.915
Tobaksarb. forb.	4.423	807
Frisørforb.	4.391	1.180
Fagl. Køkkenpers.	2.780	2.577
Skotøjsarb. forb.	2.591	1.419
Hotel- og Restaur.	1.351	499
Sukkervare og Chok.	1.242	385
Børsteindustriarb. forb.	298	193

Ved afstemningen om det sidste mæglingsforslag havde kvinderne i HK ingen mulighed for at stemme nej. En kompetent forsamling stemte ja på hele forbundets vegne - i den forsamling sad en kvinde og mange, mange mænd.

Hvor er vi så i LO

Vores indflydelse svarer ikke til vores antal. På arbejdsmarkedet som i alle andre dele af samfundet gælder det, at jo højere man går op i graderne, des færre kvinder er der med og des flere beslutninger træffes, som har følger for os allesammen.

Vi behøver såmænd ikke gå udenfor vores egne rækker:

I LO ser det sådan ud:

I LO's "top": 6% kvinder

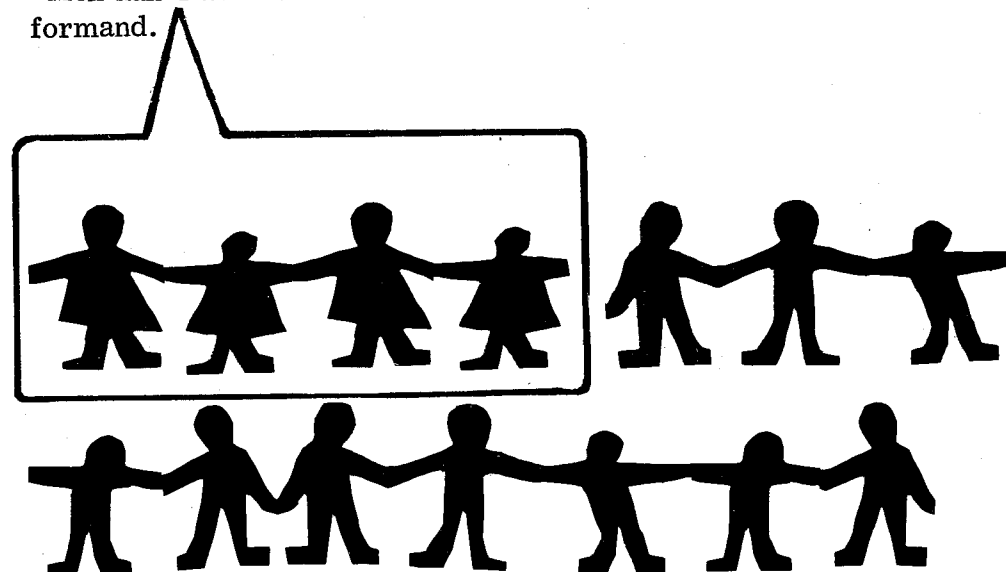
Kongressen i 68: 8% kvinder

Forretningsudvalg: 16% kvinder

Medlemmer: 28% kvinder

Indenfor LO er der 14 forbund, hvor vi er i flertal. 93% af alle LO's kvinder er medlemmer af disse 14 forbund.

Men kun 4 af forbundene har en kvindelig formand.

Lavtlønnede:

	Mænd	Kvinder
Kbh.	25%	90%
prov.	74%	98%

(fra DASF's lavtlønsrapport 1971).

Hvor ulige er lønnen og hvor er den mest ulige?

Lad os se på gennemsnitslønnen på to områder, der beskæftiger mange kvinder.

	mænd	kvinder
tekstilarbejde (provinsen)	19,05	15,70
jern og metal (hovedstaden)	20,97	16,67

Tallene stammer fra arbejdsgivernes lønstatistik, januar kvartal 1972.

Er det forresten ikke helt urimeligt at overlade alle de statistiske beregninger af løn og forsømmelser til arbejdsgiverne? Ville vi ikke få flere nuancer med, hvis vi selv tog fat?

Tænk at man i staten kan gå fra ligeløn og lave en lønforskel, hvor den ikke var! Stat og kommune har forlængst akcepteret ligelønnen - men det er åbenbart kun i princippet. Se i øvrigt s. 21 om "uddannelse".

U-ligeløn

Da Danmarks Radio begyndte at sende fjernsyn og ansatte fotografer (udelukkende mænd) og filmklippere (udelukkende kvinder) blev disse to ufaglærte grupper aflønnet næsten ens.

Fotograferne er stadig ufaglærte, medens filmklipperne har fået en toårig uddannelse. Og dog er klippernes (kvindernes) løn nu kun omtrent det halve af fotografernes (mændenes) løn.

Det ovennævnte mener jeg er et udslag af diskrimination, og håber på hjælp fra ligelønsforkæmpere for at få dette misforhold rettet.

TOR SCHELKE (filmklipper)
Krabbesholmvej 19
Brønshøj

Hvad er ligeløn?

Der er mange, der påstår, at det ikke er så ligetil endda med den ligeløn.

Det er som regel dem, der er interesseret i, at uligelønnen bevares. Arbejdsgiverne kan kun have gavn af, at andre synger med på sangen om, at det er så forfærdelig indviklet at løse ligelønsproblemet. Hvorfor kalder man i øvrigt ikke problemet ved dets rette navn: Uligelønsproblemet?

I virkeligheden er det meget enkelt.

Mest enkelt selvfølgelig, hvor kvinder udfører nøjagtigt det samme arbejde som mænd - står ved det samme transportbånd eller samme maskine og gennemfører den samme arbejdsproces. Det er ubegribeligt, at ligelønnen ikke forlængst er indført de steder - men det er den ikke. Betalingen kan være forskellig alligevel, både timelønnen og akkordbetalingen, så kvinderne der holder samme tempo som mændene eller et hårdere tempo, må gå hjem med en mere slunken lønningspose.

HK indførte som det første forbund ligeløn - på papiret. Lønforskellen mellem mænd og kvinder på samme alder er i butiksfaget: 1000 kr i kontorfaget: 800 kr. (HK-undersøgelse i Helsingør, 1971)

Ligeløn er-

Vi har allerede forklaret, hvad vi forstår ved ligeløn, men vi gør det igen:

SAMME SAMME SAMME SAMME **TIMELØN AKKORDSATS TILLÆG ADGANG TIL ALT ARBEJDE**

Det er givet, at kønsbetegnelserne forsvinder fra tariffene fra næste overenskomst.

Men det er ikke nok.

Det er ikke nok, at gruppebetegnelserne: faglærte, ufaglærte og kvinder reduceres til: faglærte og ufaglærte, hvis vi stadig skal blive stikkende i de dårligst betalte jobs. Hvis en arbejdsvurdering skal forsøge at retfærdiggøre fortidens uretfærdighed ved at vurdere kvindearbejdet lavest hver gang og hele vejen igennem.

Det drejer sig om mere end kroner og ører. Det drejer sig om den fri adgang til alt ufaglært arbejde.

Men det drejer sig sandelig også om kroner og ører.

Ligeløn er enkel, men-

Ligelønnen er altså ligetil.

Men arbejdsgiverne spræller med mange forklaringer på begrebet ligeløn.

Ligeløn betyder ens løn for ens arbejde, siger de - og sørger omhyggeligt for at holde grænserne mellem mandsarbejde og kvindearbejde så skarpe som muligt. I håb om, at vi skal affinde os med den lavere løn, fordi vi ofte kun har "lige arbejde" med andre kvinder.

Ligeløn betyder samme lønudgift pr. produceret enhed, siger de - og stryger hver gang rationaliseringsgevinsten til sig selv.

Ligeløn betyder samme løn for arbejde af samme værdi, siger de - og de har protokol-latets ordlyd i ryggen, når de siger sådan. Men vi spørger: af samme værdi for hvem? For os arbejdere eller for arbejdsgiverne?

••

Arbejdsgiveren vil altid forsøge at skaffe sig arbejdskraften så billigt som muligt, og det er ham, der bestemmer, hvad arbejdet er værd. Måske ved hjælp af en arbejdsvurdering. Men den er også lavet af mænd. Det er derfor ansvaret for maskiner tæller mere end ansvaret for andres sikkerhed, det er derfor råstyrke giver flere point på skemaet end fingersnilde.

Vi kan godt lade spørgsmålet gå videre til LO, der jo ikke har modsat sig de produktivetsfremmende lønsystemer: Hvem er det, arbejdet skal være af samme værdi for? For endnu har vi ikke fået en forklaring på, at fagbevægelsen går ind for forskel på lavtlønnen for mænd og kvinder.

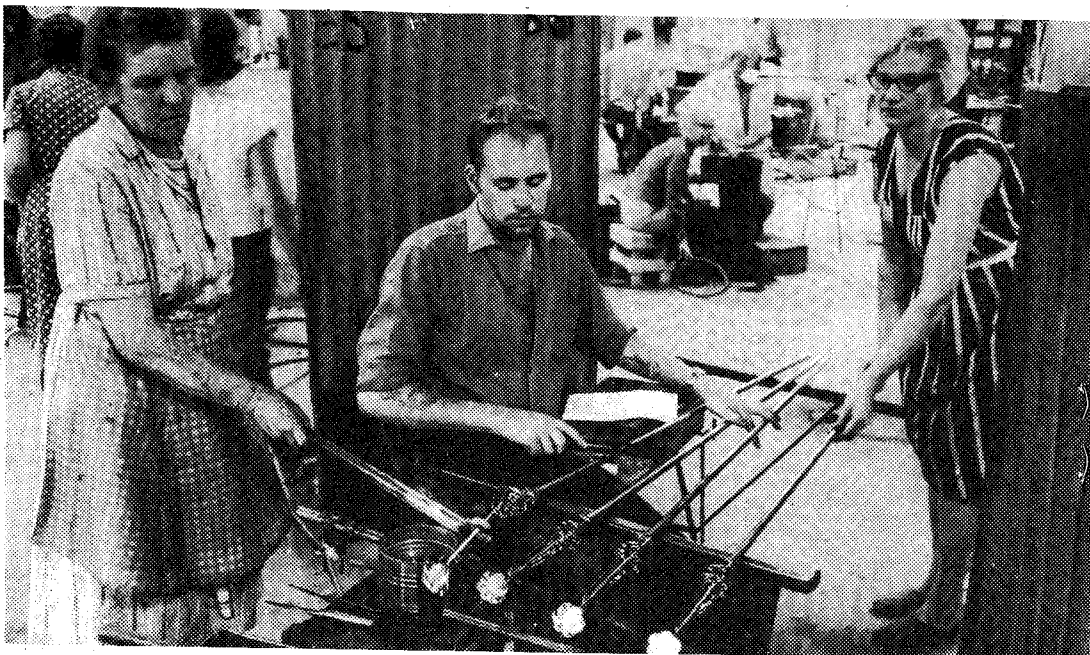
To slags eksistensminimum?

Da de ufaglærte mænd fik fastsat en mindsteløn, skete det uden den arbejdsvurdering, man nu truer os med. Mindstelønnen skulle "garantere et eksistensminimum", som det hed, da kravet blev formuleret og imødekommet.

Men tror LO da også, at huslejen er billigere for kvinder? At det er billigere at eksistere? At købe ind?

Åbenbart, for i mange år fandt man sig i, at dyrtidsreguleringen var forskellig og selvfølgelig lavest for os.

Det blev for grelt, for uretfærdigt. Det sprang for meget i øjnene. Men det er nøjagtig ligeså grelt og ligeså uretfærdigt at tro, at vores eksistensminimum er lavere end mændenes.

HVAD DE DOG SIGER

Arbejdsgiverne siger

Kvinder forsømmer mere end mænd - de bliver gravide og skal passe børn.

vi svarer

Akkordræs og skiftehold og arbejdsulykker fører til forsømmelser, det ved vi. Vi ved også, at vi må holde et hårdere tempo end mænd, fordi deres akkorder betales bedre. Det er en af forklaringerne på det højere fraværstal for kvinder. Men forøvrigt siger fraværstatistikkerne noget forskelligt hver gang. De duer ikke rigtigt.

Kvinder bliver gravide, javist, men det vil ingen vel bebrejde os, at vi sørger for nye samfundsborgere. Og forresten føder vi jo ikke børn uafbrudt fra vi er 15 til 65.

Arbejdsgiverne siger

Kvinder er ustabile og flakker.

vi svarer

Det er os, der har det mest monotone og kedelige arbejde til den laveste løn. Mange gange er vi nødt til at skifte arbejde for ikke at blive kørt helt ned. Det er ikke usædvanligt, at kvinder på en arbejdsplads skal arbejde i hvert fald 140% for at nå op på samme løn som mændene på 100%.

Thomas Nielsen sagde:

"I øvrigt kunne tekstilindustrien måske slippe for sin ret betydelige - og dyre - personalegennemtræk ved at give bedre lønninger. Det er en måde at spare penge på." (Politiken den 28. maj 1972)

Arbejdsgiverne kan altså ligefrem spare penge på at betale os ligeløn. Man forlader ikke en god arbejdsplads.

Arbejdsgiverne siger

Vi svarer

Kvinder er ikke så stærke som mænd.

Det hårdeste slæb har maskinerne taget. Råstyrken er ikke nødvendig ret mange steder. Og argumentet den manglende styrke halter. Den arbejdsgiver, der bebrejder os, at vi ikke kan løfte så meget, kan jo sjældent selv gøre det.

Forresten løfter kvinder meget - bare ikke på en gang. På Carlsberg løfter kvindelige bryggeriarbejdere op til 2,1 tons i timen. Men når det er os, der har styrken, betales den ikke. Så er det bare et tegn på manglende kvalifikationer. Det er som om, alt hvad vi kan, er manglende kvalifikationer.

Arbejdsgiverne siger

Hvis kvinderne skal have ligeløn, så må mændene holde igen med deres lønkrav. (Solidaritet kalder Leif Hartwell det).

Vi svarer

Arbejderne skal vel ikke lønne hinanden. Vore krav er krav til arbejdsgiverne, ikke til vore mandlige kolleger.

Det indledende trin til ligelønnen må være, at der først skabes en lavtlønsgrænse fælles for mænd og kvinder. Og at kvinderne bliver hævet op til denne grænse, skal ikke gå ud over mændene. De lavtlønnede skal ikke holde pause.

Thomas Nielsen
(Politiken, 28. 5. -72)

Arbejdsgiveren siger

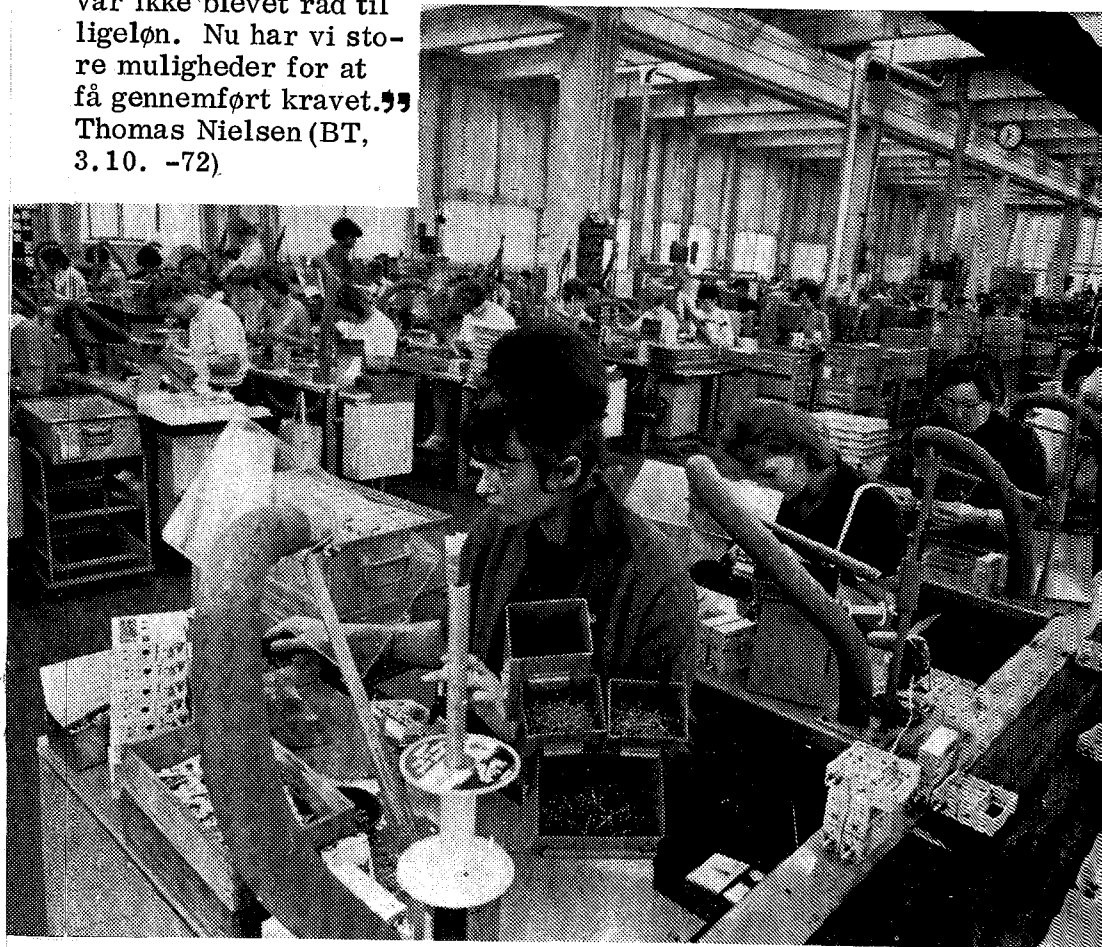
Der er mange kvinder i de virksomheder, der producerer til eksport, og industrien kan ikke klare den udenlandske konkurrence hvis kvinderne skal have ligeså meget i løn som mænd.

Vi svarer

” Hvis befolkningen havde sagt nej (dvs. til EF), ville de danske virksomheders økonomi have været hårdt trængt, og der var ikke blevet råd til ligeløn. Nu har vi store muligheder for at få gennemført kravet.”
Thomas Nielsen (BT, 3.10. -72).

Vi kender truslen om, at virksomhederne må nedlægges, hvis vi skal have mere i løn. Vi kender den altfor godt, men hvor er arbejdsgivernes beviser? Vi har aldrig set dem.

Vi vil ikke finde os i Hongkong-lønninger, for at tekstilindustrien fortsat kan konkurrere.

Arbejdsgiverne Siget

Det er nødvendigt at vise samfundssind. Hensynet til betalingsbalancen og bruttonationalproduktet kræver det.

vi svarer

Så vis da det samfundssind!

Det har vi altid gjort ved at gå for de laveste lønninger. Men vi vil ikke blive ved med det. Vi vil ikke fortsat finde os i, at det altid er de lavestlønnede, der alene skal vise samfundssind.

etter 100 KVINDER FYRES

ALBORG (Ekstra Bladet). — Omkring 100 kvinder bliver ledige når Thrige-Titan i midten af marts lukker sin elektromotorafdeling på Strandvejen i Alborg.

For de fleste af dem bliver det ikke muligt at få nyt arbejde, var konklusionen af et møde på virksomheden i går. Kvinderne blev af arbejdsformidlingen informeret om, at de kan tage, og det dem, at job som

Vi har altid vist samfundshensyn, og det gør vi også denne gang.

Hvis ikke vi stillede disse krav, ville vi f. eks. være skyld i, at profitterne i jernindustrien ville stige yderligere. ”

Anker Jørgensen (Information, 29. 10. -70)

piget

Postvæsenet overvejer at ansætte kvindelige postbude til efteråret.

Der mangler ca. 200 postbude i København.

Fungerende generaldirektør af

Arbejdsgiverne Siget

Kvinderne ønsker - og bør også have - frit valg mellem at arbejde og gå hjemme, og erfaringerne viser, at de ofte foretrækker hjemmearbejdet, når de har mulighed for det.

vi svarer

Vi bliver modtaget med åbne arme af arbejdsgiverne, når der er mangel på arbejdskraft - og bliver sendt hjem igen, når der ikke mere er brug for os. Arbejdsgiverne har råd til, at konen går hjemme. Men vi som er lønmodtagere - og ikke arbejdsgivere - har brug for begge parter løn til at forsørge familien. Derfor dækker snakken om "det frie valg" over skjult arbejdsløshed.

Fra jan. 70 til okt. 70 mistede ca. 1100 kvinder deres arbejde på Carmen Curlers i Kalundborg. Det betød en halvering af den kvindelige arbejdsstyrke! (Inf. 1. 10. 1970)

sang

Fra gammel tid bar kvinderne det tungeste læs

Fra gammel tid bar kvinderne de tungeste læs vi stred i mange tusind år, før manden opfandt stress. Bag hjemmets fire vægge er vi træl for mand og børn og nøglen har han brækket, men nu sprænger nogen dør'n. Det er kvinderne fra Jylland, det er kvinderne fra Fyn, det er kvinderne fra landet, det er kvinderne fra by'n, ja det er kvinderne der bare ikke mer vil jokkes på. Og vi si'r det klart og jævnt, så selv en mand kan det forstå.

Fabrikkens gale verden med maskiner og med skift butikens otte timer, hvor vi står og smiler stift kontorets grå rutine - der er tusindvis af job. De værste gir man kvinderne - men nu sir nogen stop: Det er kvinderne fra Jylland, det er.....

At pigeløn er ligeløn - ja den er meget køn men hvorfor får vi ikke allesammen menneskeløn? Vi skaber selv værdierne - lad os få dem igen det' klassekamp det gælder - hvem forlanger plads i den? Det gør kvinderne fra Jylland, det gør kvinderne fra Fyn, det gør kvinderne fra landet, det gør kvinderne fra by'n. Ja det' kvinderne, der bare ikke mer vil jokkes på og vi sir det klart og jævnt, så selv en mand kan det forstå.

Melodi: Det er flickorna från Småland...

Arbejdsgiverne **ELSKER** os

Det er rart at være elsket, men ikke på den måde, arbejdsgiverne elsker os på. De elsker os, fordi vi let kan erstattes uden at vi gør vrøvl. Når murerarbejdsmændene er ledige, ved hele landet det. Når kvinder rationaliseres væk fra en virksomhed, hører vi ikke noget om det.

Kvindeindustriernes arbejdsprocesser er enkle, og det betyder ikke så meget for arbejdsgiveren, om nogle bliver utilfredse, for de kan let erstattes. Og der vil altid være andre, der har lyst til at prøve den anden side af "det frie valg".

Med særlige kvindelønninger er vi fastholdt i særlige områder, hvor vi får overdraget det simple arbejde og en dag kan erstattes af dyre maskiner, når det kan betale sig for arbejdsgiveren.

Automation kan blive farlig for os, hvis vi ikke følger kravet om ligeløn op med kravet om lige adgang til alt arbejde.

Det er også vigtigt for mændene, at vi får ligeløn

Det er arbejdsgiverne og dem alene, der har fordel af forskelslønnen. Vi fungerer ufrivilligt som løntrykkere, så længe vi går for en lavere løn end mændene.

Mændene kan ikke gå med til, at vores løn ligger under den grænse, de selv har fastsat som eksistensminimum.

Med ligelønnen sikret, kan vi sammen stå fast ved nye fælles krav med ny styrke: Vi er ufaglærte - mænd og kvinder - og vi kræver lavtlønsproblemet løst.

Solidaritet er at kæmpe for de samme interesser. Vi har samme interesser, kvinder og mænd. Mange mænd viste sig aktivt solidariske med os ved sidste overenskomst. Der bliver mange flere denne gang. Arbejdsgiverne skal ikke en gang til slippe godt fra at fortælle os eventyret om den faste lønka-ge. - og på den måde spille os ud imod hinanden.

Til mæglingsforslaget sidste gang stemte mange nej:
79% af KvL Arb. forb.
45% af Smede- og Maskinarb.
40% af DASF.

Formanden for Dansk Smede- og Maskinarbejderforb. Paulus Andersen:

”Den kønsdiskriminering, som findes inden for arbejdsmarkedet, må simpelthen bringes til ophør nu. Kravet om ligeløn er det, vi prioriterer højest ved denne overenskomstsituation, og KvL Arbejderforbund kan helt regne med Dansk Metalarbejderforbunds støtte i denne sag. ”
(Ekstrabladet, 21. 10. 1972)

EVENTYRET

om den faste lønkage

Arbejdsgiverne hævder, at der kun er en kage, og den må vi pænt deles om. De fortæller ikke noget om alle de kager, de har gemt inde i skabet. Udbyttekagen til aktionærerne, kagen der står "Eventuelt" på, kagen de har gemt til investeringer her eller i udlandet, kagen der er bagt af strukturrationalisering og strøet med godter som tempogevinst og rutinegevinst. Så længe vi tror på eventyret om, at der kun er en kage, så længe vil vi være nødt til at slås indbyrdes.

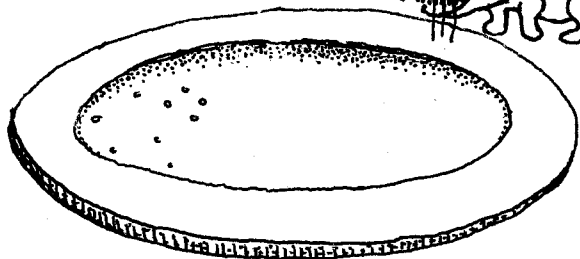
Vi vil stå sammen med alle vore kolleger og med dem forlange vore krav opfyldt. Og så overlade det til arbejdsgiverne selv at finde ud af, hvilke kager inde i skabet, de skal skære i.

Allerede spist

– Den overenskomstkage, der skal sættes på forhandlingsbordet, er i realiteten allerede spist, understreger Leif Hartwell. Det har dagpengereformen og det økonomiske demokrati, hvis principperne i LO's forslag føres igennem, sørget for.

men der er flere inde i skabet (ved jeg)

Det var da en lille kage de fik

Al den snak om uddannelse

Arbejdsgiverne siger til os, at vi skal gøre os fortjent til ligeløn. At vi skal uddanne os.

Men hvorfor skal vi uddanne os for at opnå samme betaling som mændene for det samme slags arbejde, som de ikke har uddannet sig til? At snakke om uddannelse er at snakke udenom. Vi gør et stykke arbejde, og det vil vi have betalt. Vi vil ikke længere finde os i at være underbetalt.

28.000 piger forlod i 1971 skolen. Deraf kunne kun 10.000 få en læreplads.

Til det siger arbejdskraftformidlingschef Lau-ge Kallestrup:

Desværre må nogle afvises. Og nogen piger skal da også giftes uden at være faglærte.

(Ekstrabladet, 30. 6. 1971)

Anny Bengtson, Da.
Beklædningsforb.:
Det er ligeløn nu og
her. Ellers vil det
blive et samlet nej
til mæglingforslaget.

Egertha Jensen:
Koste hvad det koste
vil: Denne gang skal
vi have ligelønnen
igennem.
(Land og Folk, 26-27.
8, 1972)

Det er nu, det gælder

Det er nu meget snart, at kampen for vores
ligeløn skal vindes.

Vi har mange med os. Vi har brug for end-
nu flere. De skal nok komme.

Kvinderne på Danfoss gik i strejke en dag
for at vise, at de mener deres krav alvor-
ligt. Kvinderne på General Motors fulgte
eksemplet. Der er meget, der tyder på en
varm vinter og et hedt forår.

I 1970 strejkede kranførerne på B&W, fordi
deres første kvindelige kolleger ikke fik
samme betaling som mændene og altså var
løntrykkere. Statsminister Anker Jørgensen
var dengang formand for DASF og dermed
også for de strejkende kranførere.
Anker Jørgensen sagde ved den lejlighed:

"Hvorfor taler man altid om, hvorvidt en
aktion er lovlig eller ulovlig. Det er da for-
nuftigere at spørge, om den er rimelig."
(NB den 17. juli 1970)

Pris: 2 kr.

udgivet af Kvindernes Initiativgruppe for
Ligeløn, København.
(c/o Kryger, Saxogade 58, 1662 V

BT4.9.72

Thomas Nielsen: Nu skal vi have ligeløn

Se her, piger, så stærkt
har LO-formanden, Tho-
mas Nielsen, aldrig sagt
det før:

Nu skal vi have ligeløn.
Kravet er ufravigeligt.
Det står øverst på listen
over LO's krav ved de
nye overenskomstfor-
handling. Side 8

KVI
TO G

IGELON
FREM MED E

SKAL I
BET L
NES I
KØN

KVI
FAS
TO G